

Rashwan Mohamed

A MASZK

2020-08-19 | NOVELLA

Tudja, uram, nevetséges, hogy itt ülünk szájkendővel a pofánkon ebben az istenverte kocsmában, és lehúzzuk ezt a fránya kendőt, ha iszogatni akarunk. Megalázó és komikus. Állandóan hordani kell ezt az izét. Egyébként ez nem maszk, nem értem, miért hívják így, hiszen ez szájkendő, tisztelt uram. Megjegyezte? Ez szájkendő!! Ha jól tudom, a maszk az egész arcot takarja. Nem akarok kötekedni vagy nyelvórát tartani,

de a maszk szó az arab maskarából jött a latinon át. Bizonyára sejti, mit jelent: álarc, ami elrejt vagy elfedi az igazit. De olykor-olykor a cél kacifántosabb és mélyebb ennél, vagyis az illető ezzel az új arccal akar mutatkozni, ezzel az új személyiséggel.

Miért rázza a fejét? Nem tetszik, amit mondok? Zagyvaságnak tartja? Ha jól látom, maga részeg. Akkor hogyan tudja megkülönböztetni az igazi állításokat a hamisaktól? Na, mindegy. Hallgasson végig, mindjárt befejezem, utána mondhatja, amit akar. Bizonyára sejti, hogy 2020-ban a leggyakoribb szó a médiában a maszk. Vagyis ha van mérés, hogy melyik szó az, amely elviszi a pálmát ebben az évben és a következőkben, akkor biztosan ez a szó az. De ha eltekintünk ettől a nyelv-zsonglőrködéstől, és kicsit a dolgok háta mögé nézünk, akkor az ember megdöbben. Tudja, mennyit gyártottak ebben az évben ebből a szájkendőből? Kapaszkodjon meg: kilencszázötven milliárd darabot! És még nincs vége az évnek. Vagyis ezen a földön minden embernek, beleértve a csecsemőket is, százhusz maszk jut.

bla-bla-bla-bla

Biztos vagyok benne, uram, hogy ezt a mizériát előre megtervezték, és nagy hasznot hoz valakiknek a kisemberek rovására. Mit mond? Összeesküvés-elmélet? Milyen összeesküvés-elmélet? Hiszen a szeme előtt zajlik

az egész, maga bitang. A gyerek is észreveszi, hogy lépésről lépésre rábeszélnek az emberekre, milyen nagy baj van, mennyi a fertőzöttek száma és mennyi a haláleset, bla-bla-bla-bla. Ha jól megnézi, uram, a legtöbb halott idős, krónikus beteg, és halálát az eredeti betegsége okozta, mégis a vírus számlájára írják. Az Egészségügyi Világszervezet szerint a járványban eddig félmillió ember halt meg, és ez a szám megegyezik a közönséges influenza vagy a malária áldozatainak éves számával. Tudja, mit jelent ez? Az egész cirkusz érthetetlen és mondva csinált. Miért nem lett ekkora felhajtás a malária vagy a közönséges influenza miatt, ha ugyanannyi veszteséggel jár évente?

Nem érti?! Mi az, hogy nem érti? A dolgot megtervezték, uram, és felnagyították. Kinek az érdeke? Sok-sok csoport érdeke. De visszatérek a tárgyra. Nem akarom ragozni a dolgot, de nem vette észre a párhuzamot? Régen rejtőzésre használtuk a maszkot, és most ezek a zsványok ugyanerre a célra használják: elrejtik és misztifikálják a szándékukat, végül átverik a jónépet. És sikerült nekik! De mennyire! Ez nem érdekes, tisztelt uram? Nem érdekes?

Látom, kezd bóbiskolni. Álljon fel, megtámasztom magát, és gyerünk haza. Csak előbb odamegyek a pulthoz, és fizetek. Ne emelje így a szemöldökét! Mindjárt hanyatt esik a meglepetéstől, hogy életemben először én fizetek. Mindig maga állta a ceppet, de most én fizetek. Képzelve, van pénzem. Honnan? Később elmesélem. Jó, jó, ne hangoskodjon, maga ostoba, ne csináljon botrányt, menjünk innen, de gyorsan.

Jézusom! Mindjárt elránt magával, és mindketten a földre kerülünk. Tartson ki! Ott egy korhadt pad az út szélén, ülünk le, úgyis meleg van, és későre jár az idő. Sem autók, sem buszok. Ne hangoskodjon már. Megőrült? Jó, jó, értem a kérdést. Mindjárt

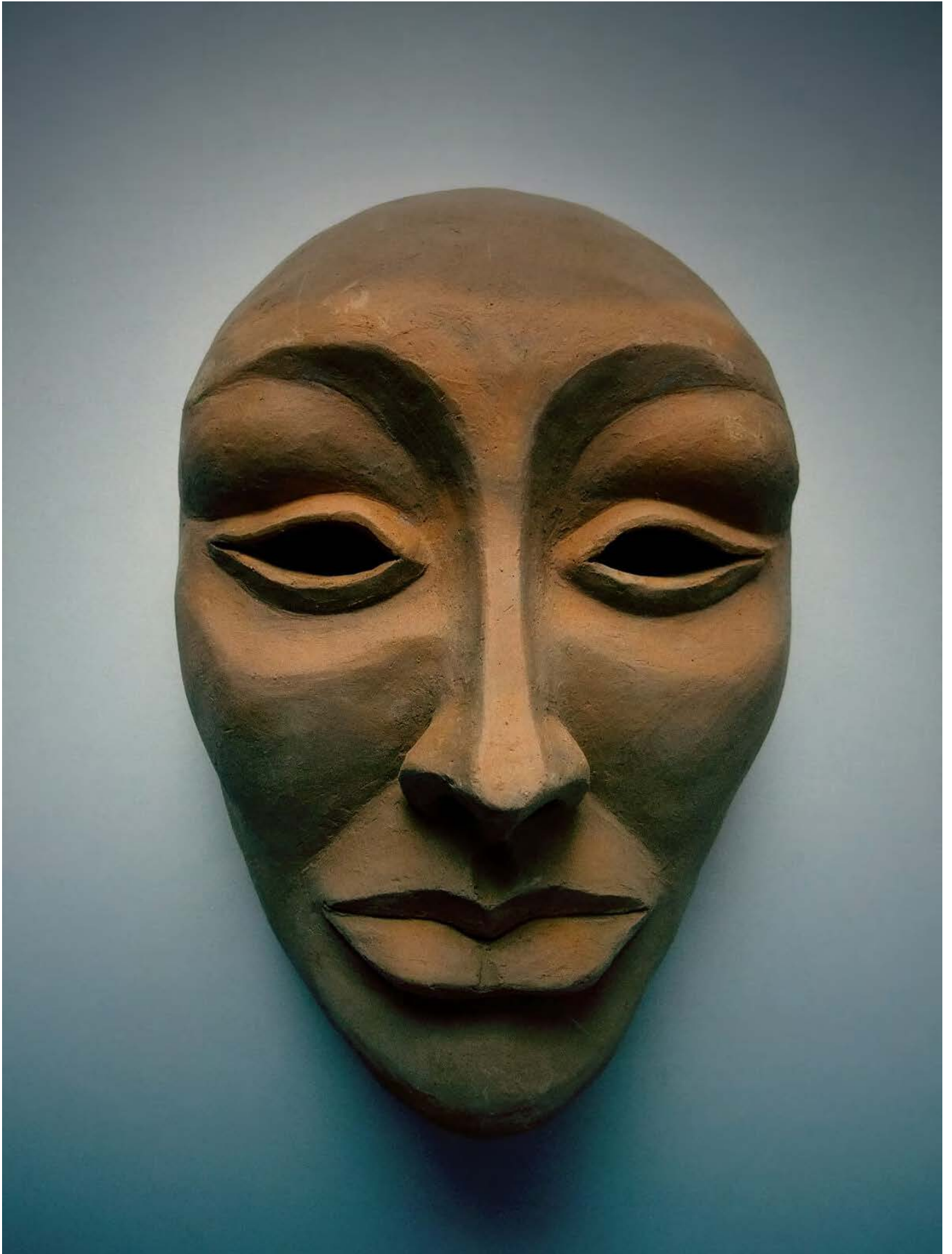
mondom. Na, hajoljon rám. Nemcsak pénzem van, hanem sok-sok pénzem. Mennyi? Húszmillió. Igen, pontosan húszmillió. Megszámoltam. Honnan? Jó, megmondom. Bízhatok magában? Miért ne bízhatnék? Évekig élősködtem magán, és ezt derekasan elviselte. Hálából megmondom magának. Sőt, visszaadom a kölcsön többszörösét.

türelmetlen hülye

Nem, nem a család küldött pénzt. Egyébként ez jó ötlet, köszönöm. Ezt mondom a rendőröknek, ha gyanúba keveredem. Mindjárt elmondok mindent, maga türelmetlen hülye. Visszatérek a maszkra.

Hónapokon keresztül, ha csavarogtam az utcákon, ha betértem a boltokba, ha felszálltam a buszra, mindenki maszkot hordott. A jónép, a birka nép, engedelmeskedik, mint a csorda. Egyszer felszálltam a buszra, és velem szemben állt egy férfi, aki szájkendőt hordott, szemüveget, és a kopasz fején sapkát. Szinte semmi sem látszott az arcából. A sapkát lehúzta a füléig, a szemüveg takarta a szemét, a szájkendő a száját és az orrát. Meglepetésemre a férfi odajött hozzám, és köszönt. Anyám, ez Jenő! Egyáltalán nem ismertem fel. Innen jött az ötlet.

Tudja, hogy nincs pénzem. Ha nem maga fizet a kocsmában, minden este ital nélkül maradok, és ezt nem bírnám. Az ismerőssel való találkozás adta az ötletet. Tudja, a város másik felében van egy takarékszövetkezet. Régen többször voltam ott, amikor otthonról pénzt utaltak. Megfigyeltem, hogy teljesen elhagyott környéken van. Kevés ember él arrafelé, kevesen járkálnak az utcán, kicsi a forgalom – minden, minden kevés. Délben szinte senki nincs a bankban, és csak három alkalmazott dolgozik. Vagyis villámgyorsan ki lehet rabolni és elmenekülni. Csakhogy ott vannak a kamerák. Ha sikerül is a rablás, pár órán belül biztosan elfogják a tettest, hiszen azonnal felismerik az arcát. De most, tisztelt uram, kötelező a szájkendő, és ha hozzáteszek, mint Jenő, egy szemüveget és sapkát, szinte semmi nem látszik az arcomból. Maszk lesz rajtam, igazi maszk, ami felismerhetetlenné teszi a tettest.

A múlt héten tüstént nekiláttam az ötlet kivitelezésének. Órákig álltam a tükör előtt, próbálgatva a sapkát, a szemüveget és a szájkendőt. Meggyőződtem róla, hogy soha nem ismernének fel. Ráadásul sántán bicegek majd. Nyomozó legyen a talpán, aki felismeri az igazi tetteket. A nemes úr, aki külföldről jött, és élvezi a magyar nép nem túl barátságos vendégszeretetét, nem lehet bankrabló, hiszen úri ember, régi nemesi dinasztiából származik, és nem rabol, ha nyomorog is. Fenét! Nálunk a nemesek régóta rabolják a népet, de másképp. Apám, a nagy úr is.

habozás nélkül leterítem

Érkezésemkor a környék pontosan olyan volt, amilyennek gondoltam. Egy lélek sem járt az utcán, vagyis ideális idő a cselekvésre. Pont délben bementem a

takarékszövetkezetbe. Sapka a fejemen, kendő a számon, hiszen, mint tudja, ez kötelező. Ahogy sejtettem, nem volt senki rajtam és a három alkalmazotton kívül. Leültem szépen, nyugodtan az ügyintéző hölgy elé, és kivettem a zsebemből a gázpisztolyt. Tudom, tudom, mit fog kérdezni: honnan szereztem a gázpisztolyt, amikor nincs pénzem? Ez más lapra tartozik, később elmondom. A lényeg: rámosolyogtam a hölgyre, pedig a szájkendőtől nem lehet látni, ha valaki viczorog vagy mosolyog. Én is csak megszokásból mosolyogtam rá. Állítólag igéző a mosolyom. De elfelejtettem, hogy sem az arcom, sem a szemem, sem a szám nem látszik. A nő megdermedt, miközben lövéssel fenyegetve követeltem tőle a kasszában lévő pénzt. A másik két alkalmazottat is figyelmeztettem, hogy ha gyanús mozdulatot tesznek, habozás nélkül leterítem őket. Mi tagadás, tisztelt uram, mindhárman engedelmeskedtek, mint a kezes bárányok. Nem tudták a szerencsétlenek, hogy gázpisztolyt fogok rájuk, ráadásul nincs megtöltve. Honnan tudták volna!

A nő kiürítette a kasszafiókot a magammal vitt kis sporttáskába. Ahogy számítottam, két percen belül vége volt az akciónak, és máris sántikáltam kifelé. Ha hiszi, ha nem, gyalog vágtam át az úton, és mentem tovább anélkül, hogy bárki utánam jött volna. Időről időre hátra néztem, még mindig csodálkozva, hogy senki sem üldöz. Mi ez? Nincs őr a bankban? Nincs riasztó? Nem értesítik a rendőrséget? Negyedórán át gyalogoltam, figyelve, hogy kacskaringós utakon járjak. Az első bokornál leguggoltam, levettem a sapkámat, a szemüveget és a szájkendőt, kicseréltem az ingemet, majd

tovább mentem az első buszmegálló felé. Jobb lett volna, ha beugrok egy taxiba, de nem találtam a környéken egyet sem. Eszembe jutott, hogy megállítok egy arra járó autót, és a pisztollyal megfenyegetem a sofőrt. De túl kockázatosnak találtam. Új nyomot adnék a rendőröknek és a sofőr megjegyezné az arcomat. Inkább futottam tovább.

A lényeg, tisztelt uram, itt ülök maga mellett, és mesélem a hihetetlen történetet. Ergo, sikerült a lehetetlen. Én, aki három nappal ezelőtt alamizsnaként kéregettem magától, hogy fizesse a boromat, most kölcsön adok magának, amennyit akar. Százezer, kétszázezer, egymillió. Csak annyit kérek, hogy ne költekezzen túl sokat, mert felkeltené a gyanút. Na, látja! A jó maszk hasznot hoz, nemcsak azoknak, akik az egész koronavírus-mizériát csinálták, hanem a nyomorultaknak is, mint maga és én.

Most mit csinál? Mi? Mit mond? Na, nem! Holnap maga is bemegy egy bankba és kirabolja maszkkal, szemüveggel és sapkával? Maga vén kecske! Csúfosan megbukik! Azóta biztosan megerősítették az ellenőrzést. Lelövik, mint a kutyát. Üljön már a

fenekén, és hallgasson rám. Nem elég magának, amit adok? Na jó, nem kell visszafizetnie. Nem kölcsön, hanem adomány, hálából, hogy éveken keresztül vendégelt. Hallgasson rám! Jó, odaadom a pénz felét, de ne csináljon örültséget! Már bánom, hogy elmeséltem. Értse meg! Nem olyan könnyű ez. Ehhez acélidegek kellene. És maga rozoga. Remeg a keze és a lába. Biztosan lelövik. Hogy miért izgat ennyire a maga sorsa? Ha nem tudná, maga az egyetlen barátom ezen a világon. Se kutyám, se macskám. Nem szeretném elveszíteni az egyetlen ivótársam. Hova megy, maga vén trotty? Álljon meg, az Isten szerelmére! Miért mondtam el magának? Én is hülye vagyok. Várjon! Jövök magával, várjon! Maga tényleg hülye. Menjen, csak menjen, mit bánom én! Remélem, ha élve elfogják, nem köp be. Isten vele, tisztelt uram, Isten vele!

kép | pxhere.com